

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tisku.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Rusija in židovstvo.

Po vseh večjih listih čitamo poročila o slabem narodnogospodarskem stanju v Rusiji in to ne samo v nemških, temveč celo v mnogih ruskih. Če bi mi verjeli tem poročilom, pričakovati bi morali, da vsak čas Rusija napove državni bankrot, da je že prav na tisti stopinji, kakor onemogla Turčija. Cena ruskemu papirnemu rublju je močno pala, ravno tako tudi ruskim državnim vrednostnim papirjem, katere ponujajo po vseh evropskih borzah. Nič bolje se ruskim papirjem ne godi v Parizu in Amsterdamu, nego v Berlinu in Londonu. Tu ni skoro nobenega razložka, ali je kateri narod prijazen velikej severnej državi ali jej pa nasproten, povsod se kaže isto nezaupanje.

To prikazen zlasti porablja nemški listi, da bi svet prepričali, da je v Rusiji že vse propalo in razjedeno, vse zagospodarjeno in zapravljeno. Še celo Francozi, ki se tako poganjajo za rusko prijateljstvo, jej vender nič ne zaupajo v denarnih zadevah. Bogata Francija bi bila vender lahko preprečila tako rapidno padanje ruskih vrednostnih papirjev. Ko bi je bili začeli močno pokupavati na Pariški borzi, bila bi borba proti ruskenmu rublju, katero so začeli v Berlinu, brez uspeha in za Nemce škodljiva, kajti zapravili bi ž njo mnogo novcev, katerih bi tudi sami potrebovali, pa bi ne dosegli nikakega političnega niti gospodarskega dobička.

Že nekaj časa išče Rusija posojila. Z raznimi nemškimi, francoskimi in holandskimi bankirji se je že pogajala, a dosedaj — vsaj kakor se govori — brez uspeha. Mehika in argentinska republika ono stran oceana, v katerih državah tudi marsikaj ni v redu, dobi posojilo, Rusija pa ne, če tudi bi vsak človek sodil, da bi bil denar v ruskih državnih papirjih varnejše naložen, nego v mehiških. Dosedaj je Rusija ravno tako točno ali pa še točneje plačevala obresti od svojih dolgov kakor katera bodi si evropska država.

Da pa ima primankljaj v državnem gospodarstvu, to pač ne more biti pravi povod takemu nezaupanju. Katera evropska velesila je pa brez primankljaja? Kako velik primankljaj ima razmeroma tudi Ogerska, pa je dosedaj vender dobila vselej posojilo z bolj ali manj ugodnimi pogoji. Pomisliti pa

moramo še, da ima Rusija zaradi tega primankljaj, ker jo gradila občila, da povdigne kmetijstvo. obrtnijo in trgovino, torej denar zalagala v podjetja, ki se bodo dobro obrestovala. Kakor znano, je ravnokar dodelala železnico, s katero se more meriti samo Pacific železnica v Ameriki.

Uzroke nezaupanju je torej iskati drugej. In če stvari malo bolj preudarimo, tudi ni težava najti je. Najprej si moramo postaviti vprašanje: V katerih rokah je veliki kapital. V židovskih in to ravno tako v Nemčiji in Avstriji, kakor v Franciji in Holandiji. Mej židi je pa vsa drugačna zveza nego mej kristijani. Če kakej državi iz kakega tehtnega povoda posoditi neče Berolinski žid, jej tudi Pariški posodil ne bode, naj bi zanj tudi na videz ne veljal isti vzrok. In to je tudi vzrok, da na Francoskem Rusija posojila ne dobi. Pariški židovsk kapitalist ni francosk rodoljub, on je le žid, njemu ni nič za domovino, njemu je le za denar in blagor židovstva. Francoski narod pričakuje od Rusije pomoči, da se maščuje za poraze 1870. leta. Najboljši možje francoskega naroda delajo za zvezo z Rusijo. Vender je pa v Franciji močna stranka, ki dela proti tej zvezi in to so tako imenovani oportunisti. Ta stranka je celo pripravljena sprijazniti, pobratiti se z Bismarckom, da le do vojne ne pride. Oportunisti so na Francoskem to, kar je pri nas nemško-avstrijski klub. Nekateri so židje, drugi pa vedoma ali nevedoma, največ iz sebičnosti, delajo za židovske interese. Ta stranka je mnogo zakrivila, da se še do dandanes ni sklenila rusko-francoska zveza. Sedaj sicer ni v zbornici v večini, a njen upliv je velik, sicer ne v parlamentu, ampak drugod. Bogatin že zna povsod doseči svoje namene. Patrijotizma oporunistična stranka ne pozna, če tudi večkrat ž njim pokriva svoje dobičkarstvo. Oportunisti delajo državi celo ovire, da bi se ne mogla dovolj pripraviti za boj. Njim in židovstvu ima se zahvaliti Nemčija, če morda to stoletje mine, da ne bode imela boja.

Židovstvo pa ima mnogo interesa, da dela ovire Rusiji. Boji se pred vsem, da bi ne prišlo do vojne, ko bi Rusija dobila denar. Marsikaj se je poslednja leta prigodilo, kar bi utegnulo Rusijo nagibati, da skuša s silo pridobiti si, kar z lepo ne more. Vojne se pa strašno boji židovstvo. Ta ali ona evropska država, ki je močno zadolžena, bi utegnila vojna

močno financijelno pretresti in škodo bi imelo židovstvo, ki ima ves denar naložen v državnih papirjih. Bolje torej sedaj nekaj financijelno žrtovati, da se Rusija toliko financijelno potlači, da ne bode lahko mogla začeti boja, nego da bi pozneje imeli židje še mnogo večje zgube in to je vzrok, da Bismarcku podpira skoro ves Izrael v narodno-gospodarski borbi proti Rusiji.

Po Berolinskej pogodbi dobili so židje po posebnem prizadevanji krščenega žida lorda Beaconsfielda jednake pravice z drugimi državljani na Balkanu. Bog ve, če bi po zmagonosni vojni Rusija ne omejila židom teh pravic. Ravno delovati so dobro začeli v teh krajih in so zlasti v Srbiji našli kaj rodovitno polje in nakrat bi jim utegnili Rusija odvzeti plod njihovega truda.

Rusija ni namreč nič kaj naklonjena židom. Po vseh drugih evropskih državah je žid po zakonu enakopraven z drugimi narodi, v resnici se je pa znal enakopravnosti tako ukoristiti, da gospoduje nad drugimi življi. V Rusiji so pa židom pravice še vedno jako omejene. Ne smejo se nastaniti, kjer bi se hoteli, ne smejo trgovati in naroda obirati, kakor bi hoteli, celo ustop v srednje šole je zanje omejen, kajti na gimnazijah in realkah ne sme študirati židovskih učencev presegati določenega odstotka vseh učencev. Mnogo so že židje moledovali za jednakoopravnost z drugimi ruskimi državljani, pa dosedaj zastoj. Posebno sedaj vladajoča konservativna stranka ni nič kaj naklonjena židom. Minister financ Višnjegradski sam je nasprotnik židov in vse njegovo prizadevanje meri na to, da bi polagoma emancipoval državno gospodarstvo od židovskega upliva. Zato pa tak srd proti njemu, tolik krik po novinah, zahtevanje, da naj odstopi.

Uzroka je torej dovolj, da židje sovražijo Rusijo in podpirajo nasprotnike njene. Sedanje stanje v Evropi je pa za žide tudi res kaj ugodno in ne bilo bi napačno, če bi kaj takega dosegli tudi v Rusiji. Ker z lepa ne gre, treba pa sile, treba pritiskati s kapitalom. Oboroženi mir židom ugaja, ker lahko države in narode molzejo. Jedina Rusija je pa v zvezi s Francijo možna temu za narode neznanemu, za žide pa rajskemu stanju narediti konec. Kdo ve, če bi po veliki evropski vojni za žide bile razmere še tako ugodne. Najbrž ne. Pa če bi Ru-

LISTEK.

Nedolžen.

Povest.

(Spisal Lev Tolstoj; iz ruščine prevel Vinko.)

V mestu Vladimiru živel je mlad trgovec Aksenov. Imel je dve prodajalnici in hišo.

Aksenov je bil rusih, kodrastih las, zal in veseljak ter pevec, da mu ni bilo para. V mladih letih je Aksenov mnogo pil ter napivši se uganjal burke; no, odkar se je bil oženil, prenehal je piti in le redkokrat videl si ga pijanega.

Nekoč se je poleti Aksenov podal v Nižnij na semenj. Ko se je jel poslavljati od družine, rekla mu je žena:

— Ivan Dmitrijevič, nikar ne hodi danes od doma, sanjalo se mi je, da te nič dobrega ne čaka.

Aksenov se je nasmehnil ter dejal:

— Ti se bržkone bojiš zame, da bi se ne napil na semnji?

Žena odgovori:

— Sama ne vem, zakaj se bojim, a tako čudno se mi je sanjalo: — sanjalo se mi je, kakor

bi bil ti prišel iz mesta, snel čapko in jaz sem videla, da je bila tvoja glava vsa siva.

Aksenov se zasmije.

— Kupčija mi ne dá ostati. Ako dobro opravim, prinesem ti dražih daril.

In poslovivši se od obitelji je odpotoval.

Na polu pota sešel se je z znanim mu trgovcem ter se z njim podal v prenočišče. Napivši se čaja legla sta skupaj spat v dveh sobah, ena poleg druge. Aksenov ni rad dolgo spal; vzdramil se je sredi noči in da bi bilo laglje voziti se v hladu, vzbudil je jamščika ter velel zapreči. Potem je šel v sobo za goste, plačal gospodarju ter odšel.

Prišedši deset vrst daleč, ustavil se je, da dá nakrmiti živino, odpočil se v senci na gostilničnem vrtu ter šel obedovat na krilco; velel je postaviti samovar, vzel kitaro ter pričel igrati. Kar se pred krčmo pripelje trojka z zvencem, in iz voza stopi činovnik z dvema vojakoma. Stopi k Aksenovu ter ga vpraša, kdo je in odkod. Aksenov mu vse razloži, kakor je res bilo ter vpraša, bi li izvolil ž njim popiti čašico čaja. A činovnik ga dalje vpraša, kje je prenočil sinoči, sam ali z nekim trgovcem, je li videl trgovca zjutraj, zakaj je tako zgodaj od-

peljal se od hiše? Aksenov se je čudil, kaj ga o vsem tem izprašuje, povedal mu vse, kakor je bilo ter pristavil:

— A kaj me tako izprašujete? Jaz nesem niti tat, niti razbojnik. Grem po svojih opravkih ter ne vem, čemu me izprašujete.

Sedaj činovnik pokliče vojaka ier pravi:

— Jaz sem činovnik ter te izprašujem zategadel, ker je kupec, s katerim si sinoči skupaj prenočeval, zaklan. Pokaži svoje reči in vidva vse preiščita.

Gredo v izbo, vzemó knir in vrečo ter prično razvezovati in iskati. Kar izpravnik potegne iz vreče nož ter vsklikne:

— Čemu je ta nož?

Aksenov pogleda, vidi, da so krvav nož vzeli iz njegove vreče, ter se prestraši.

— Kako je kri prišla na nož

Aksenov boče odgovoriti, a niti besede ne more ziniti.

— Jaz ... jaz ne vem ... nož, jaz ... ni moj ...

Zdajci pravi izpravnik:

sija ne mislila na vojno, že njen upliv, če bi bila silna, lahko njim mnogo škoduje. Antisemitizem že tako hitro napreduje v Evropi, kaj ko bi še našel močno oporo v Rusiji.

Iz povedanega je dovolj razvidno, zakaj Rusija ne dobi posojila. Ker so pa skoro vsi večji listi, tudi več ruskih, v židovskih rokah, se tudi ne bo nobenemu čudno zde o, da časopisje tako neugodno slika rusko narodno-gospodarsko stanje. Mej Rusijo in židovstvom vrši se velika borba. Ker ima Rusija še doma dovolj denarnih sil in narodno-gospodarskih virov, se nadejamo, da bode v blagor kristijanskih narodov evropskih Rusija zmagala v tej borbi, da bode židovstvo ob njo, kakor ob trdo skalo razbilo svojo glavo.

Govor državnega poslanca dr. Ferjančiča v državnem zboru dne 23. maja 1888.

(Dalje.)

Gospod govornik je pa tudi omenjal specialna imenovanja: imenovanje državnega pravdnika v Ljubljani, moža, ki je že poprej več let služil pri državnem pravdniku in je potem več let v Celji na jako izpostavljenem in kritičnem mestu s taktom in spretnostjo vodil porotne obravnave, se mu ne zdi v redu. Oprostite mi, da ne govorim več o tem imenovanju, kajti sam sem član tega oblastva.

Ravno tako je z imenovanjem notarja za Celje. To se, kakor sem že prej omenil, ni izvršilo po intencijah interpelacije gospoda poslanca. Ta interpelacija je svet iznenadila s tem, da se z jasnimi besedami zahteva v parlamentu, da se pristaš kake stranke imenuje na kako mesto. (Prav dobro! na desnici.) Pa kaj tacega vendar ne gre tako lahko.

In še nekaj družega je prinesla ta interpelacija. V njej je — saj jo imam tukaj — rečeno: V mestu Celji, za katero sta sistemizovani dve notarski mesti, je nedavno itd. Za mesto Celje ni sistemizovano nikako notarsko mesto, kajti ti mesti sta sistemizovani za sodišče tega okoliša in notarjem se je odkazal sedež, kjer ima sedež sodišče.

Poslanec Salášek: Dr. Foregger je vsaj jurist?

Poslanec dr. Ferjančič: Jaz mislim. (Nadaljujoč:) V Celji sta dva taka sedeža, pa vsakdo bode umel, da nesta odločena za mesto Celje, ki ima 5000 stanovnikov.

Ta dva notarja sta odločena za Celjski okraj, — gospod poslanec je sicer rekel, ondu je vse nemško — 90 odstotkov Nemcev, v resnici je pa 3300 Nemcev in 1800 Slovencev v mestu samem — pa je tudi sicer vse nemško — v resnici je pa v okraji ustevši mesto 4000 Nemcev in 35.000 Slovencev. (Čujte! Čujte! na desnici.) Ti Slovenci bi utegnili zahtevati ali pa vsaj le želeli, kakor se izraža notarijski red, da jim notar napravi slovenska pisma (Poslanec dr. Trojan: Gotovo!), po § 43 notarijskega reda je to storiti zavezan.

Če je imenovalo ministerstvo za to mesto moža, ki je pripravljen Slovincem delati slovenska pisma, kar se o ljubljenci gospoda poslanca trditi ne more; če je torej minister tako kvalifikovanega moža imenoval, tedaj je le zadostil zakonu in praktičnim potrebam. (Prav res! na desnici.)

— V jutru našli so kupca na postelji zaklana in razen tebe nihče ni mogel tega storiti. Izba je bila od znotraj zaprta, in v njej ni bilo nikogar razen tebe. Evo tudi krvavi nož v vreči tvoji, in tudi z lica se ti bere. Govori, kako si ga umoril in koliko si ugrabil denarja?

Aksenov prisega, da on tega ni storil, da kupca ni videl pozneje, ko je čaj pil z njim, da ima pri sebi samo svojih 8 tisoč in da nož ni njegov. A glas mu ni hotel iz prsi, v lice bil je bled, in ves se jo tresel od strahu, kot da je vinjen.

Izpravnik pozove vojaka, velj ga zvezati ter peljati k telegi. Ko so ga z zvezanima nogama zavalili na telego, prekrižal se je Aksenov ter zaplakal. Pobrli so njegove reči in denarje, ter ga poslali v bližnje mesto v ječo. Poslali so v Vladimir pozvedet, kakšen človek je Aksenov, in vsi kupci in prebivalci Vladimirski so se izrekli, da je Aksenov v mladih letih pil ter neredno živel, a da je sicer izvršten človek. In pričeli so ga soditi. Sodili so ga zato, ker je umoril Rjazanskega kupca ter ukrad 20000 denarja.

Žena se je ubijala zaradi moža, ne vedoč, kaj bi si mislila. Njiju otroci so bili še vsi majhni,

Sedaj bodem pa, gospoda, govoril o vprašanji, o katerem se je v zadnjem zasedanji govorilo v štirih deželnih zborih; to so bili deželni zbori štajerski, koroški, tržaški in istrski. To vprašanje dovelo je do parlamentarnih korakov, in je bilo tudi včeraj jako zdaten predmet govora gospoda poslanca Celjske mestne skupine. To je vprašanje o slovenskih zemljišnih uknjižbah, kakor je je zaukazalo pravosodnje ministerstvo z ukazom 21. dne julija 1887, ko je namreč odredilo, da se v slučajih, kadar se slovenski prosi za zemljkni. uknjižbo mora ne le slovenski prošnja rešiti in izdati odlok, temveč tudi uknjižba sama slovenski izvršiti.

Mislil bi, da je to razumljivo samo po sebi, da se temu nikdo upiral ne bode; mislil bi, da jednaka pravica Slovencev in Nemcev to zahteva, saj imata vendar oba pravico, da se prepričata v svojem jeziku, kako se je uknjižilo; mislil bi, da to zahteva javnost zemljiških knjig, da more Slovenec varovati svojo korist ter se izogibati škode s tem, da sam pogleda v zemljiško knjigo. Nazadnje bi mislil, da to zahteva zakon sam s suhimi besedami. Gospod predgovornik sam je navajal § 102 zemljknižnega reda in v tem paragrafu se govori, da se ima uknjižiti po vsebini naloga.

Če se neče strankarski razlagati, bode se umelo, da se izvrši v istem jeziku, v katerem se je izdal nalog. Če tudi se je v odgovoru na interpelacijo minister skliceval še na dva druga paragrafa, zlasti pa na § 9. izvrševalne instrukcije k zemljknižnemu zakonu — vendar se gospod poslanec ni potrudil, da bi ga ogledal, ali če ga je čital, ga je zamolčal. Ta paragraf pove z jasnimi besedami, da se mora uknjižiti z besedami naloga. Knjigovodja je v izvršitvi uknjižbe vezan, kar se tiče označenja osebe, za katero, in predmet, na kateri se uknjiži, in pravic, ki se uknjižijo, na besede, ki so se rabile pri sodnijski rešitvi. (Čujte! na desnici.) In nemške besede neso slovenske besede.

(Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 6. junija.

Gospodska zbornica ima danes in 11. t. m. sejo. V teh dveh sejah bode rešila najnujnejše stvari. Posebnih debat ne bode, ker primanju časa in opozicija v gospodski zbornici ne upa doseči nikakega uspeha.

Vnanje države.

Bolgarski opozicijski listi sedaj narod strašijo s katoliško propagando. Pripovedujejo, da se knez že pogaja s papežem, da bi se Bolgarija zjednila s katoliško cerkvijo. Leva XIII. slikajo kot velicega nasprotnika Slovanov. Narod se pa za to dosti ne meni. Saj vsakdo dobro ve, da Cankovu in Karavelovu ni za družega, nego da bi le prišla na krmilo. Ker jima Rusija neče pomagati do vlade, skušata pa to drugače doseči. Opozicijski vodje neso nič boljši nego so vladni pristaši. Cankov je bil prvi, ki se je sprl z Rusi, pozneje jej je Karavelov na vso moč nasprotoval Rusiji, sedaj se pa oba laskata. Čudno je pa tudi, da se katolik Cankov s svojimi pristaši toliko poganja za pravosla vje.

V **Makedoniji** začnajo Srbi agitacije, posebno pridno deluje društvo Sv. Save. To društvo se je osnovalo za pospeševanje šolstva in cerkvenih zadev, pa se baje peča tudi s politiko. Turška oblastva so zaradi tega konfiskovala več društvenega denarja in več učiteljev in svečnikov dela v zapor.

jednega imela je še na prsih. Vzela jih je vse s sabo ter odšla v tisto mesto, kjer je bil njen mož v ječi. Od kraja je neso pustili k njemu, a potem je prosila predstojnikov in ti so jej dovolili k možu. Ko ga je ugledala v ujetniški obleki, v železji sredi razbojnikov, padla je na tla ter se dolgo ni zavedala. Potem je postavila deco okolu sebe, sedla z njimi ter mu pričela pripovedovati o domačih zadevah ter izpraševati ga o vsem, kar se je bilo zgodilo z njim. On jej je vse razložil in ona je rekla:

— A kaj bode sedaj?

On pravi:

— Treba bode prositi carja. Nedolžnega me ne more pogubiti!

Žena velj, da je že uročila prošnjo pri carji, a da prošnja ni došla do njega. Aksenov nič ne reče, samo zamisli se. Žena pa pravi:

— Nisem zastoni, ako se spominjaš, takrat v sanjah videla, da si osivel. Le glej, da si v resnici že osivel od tuge in skrbi. Zakaj si šel od doma!

In pričela mu je prebirati lase ter govorila:

— Vanja, dragi moj mož, povej resnico ženi: ali res nisi storil tega?

(Dalje prih.)

„Grazdanin“, ki ima zveze z **ruskimi** privornimi krogi in se je dosedaj navadno v vnanji politiki pokazal dobro poučenega, hudo napada Gorčakova in Ignatjeva. Rusija se nema nič pritoževati proti Nemčiji, ki jo je na kongresu pošteno podpirala. Vse sta spridila Gorčakov in Ignatjev. Začetek vsega zla za Rusijo je pa Sanstefanska pogodba. Ignatjev se je oziral, ko jo je sklepal le na Bolgare, ne pa na interese Rusije. Po izjavah tega lista soditi, veje v nekaterih višjih ruskih krogih še vedno Nemčiji prijazna sapa. Stoletno prijateljstvo mej Rusijo in Prusijo se ne dá kar tako izkoreniniti.

„Vossische Zeitung“ je izvedela, da je še vedno mogoče, da se v kratkem zaroči Aleksander Battenberški s prusko princesinjo Viktorijo, četudi se **nemški** kancelar temu upira. Sploh se v Berlinu sedaj gode stvari, ki kažejo, da razni državni zglubljajo upliv. Cesar bi se že rad znebil nekaterih konservativnih ministrov. Tudi Bismarck mu nič prav ne ugaja. — S svojimi strogimi naredbami je nemška vlada to dosegla, da so se Elzačani in Lorenčani začeli mnogobrojno izseljevati v Francijo. Ker se pa izseljujejo tudi premožni ljudje, bode Nemčija imela gmotno škodo. Pa kaj to briga Bismarka, vsaj so nemški državljani tudi zaradi Bismarkove borbe proti ruskemu rublju izgubili milijonov.

Belgijski liberalci nikakor ne morejo zopet priti do vlade. Mnogo je temu kriva njih napačna politika, kar so tiče narodnosti. Radi bi bili iz vseh uradov izrinili flamanščino in zategadel narod zanje ne mara. Konservativci se pa bolj ozirajo na obe narodnosti in so se zatorej bolj utrdili. Letos bodo nove volitve za senat in zbornico. Iz senata izstopi 27 liberalcev in 43 konservativcev, iz zbornice pa 5 liberalcev in 69 konservativcev. Liberalci že hudo agitujejo. Več flamskih političnih društev se je izreklo, da bodo podpirali le one kandidate, ki obljubijo, da bodo delali na to, da se izvedejo vsi zakoni, ki urejajo pravice flamanščine in da se v flamskih pokrajinah nastavijo flamanščine večji uradniki.

Blaine se je odločno izrekel, da ne prevzame več kandidature za predsedništvo **severno-ameriških** držav. Sedaj bodo pa republikani postavili za kandidata sodca Walter L. Greshama iz Illinoisa. Ta je bil minister za Arthurjevega predsedstva. Z njim bodo pa težko zmagali. Za Blaina bi bili glasovali Irci, za Greshama pa ne bodo.

Dopisi.

Iz Šiške 3. junija. [Izv. dop.] Slaba navada je pri pogrebih iz Gorenje Šiške v Št. Vid, da morajo pogrebci z mrličem pri kapelici pred vasjo na glavni cesti četrte ure, če ne še dalje — čakati na duhovnika. Čakanje ob sebi neprijetno, je pa še neprijetneje, kadar dežuje, burja brije in ob hudem mrazu. Pri takem vremenu je čakanje za razgrete nosilce in za vse pogrebce po $\frac{3}{4}$ ure trajajoči hoji zdravju nevarno.

Zadnje tako nepotrebno in neprijetno čakanje bilo je dne 26. m. pri pogrebu gosp. Bizjanove, katero je spremljala tudi deputacija Šišenske čitalnice z zastavo. Kakor drugekrati, je dolgo čakanje tudi pri tem pogrebu vzbudilo nevoljo. Nezadovoljstvo pa je še naraslo, ko je grob bil premajhen, da so morali krsto siloma tlačiti vanj. Taki nedostaki žalijo obitelji in pogrebce sploh. Da je grob preozek, je kazni vredna zanikrost grobokopova, dolgo čakanje pa menda nasledek brezozirnosti mežnarjeve, ki ima dolžnost, da o pravem času opozori gospoda duhovnika, kateri pogrebcev gotovo ne bode čakati pustil.

Iz Zgor. Tuhinja pri Kamniku 2. junija. [Izv. dop.] Slavnost, katero je priredil tukajšnji krajni šolski svet v dan 27. maja t. l. v spomin 40 letnice vladanja presvetlega cesarja, vršila se je jako lepo. Vreme bilo je dokaj ugodno in ljudstva se je zbralo toliko število, kolikor še nikdar poprej. — Prišlo je tudi mnogo odlične gospode iz Kamnika, kakor tudi 3 zastopniki slavne požarne brambe, slavno društvo Čitalnica s svojo zastavo ter slavno pevsko društvo „Lira“, katero je s svojim krasnim, milodonečim petjem očaralo naše občane. Marsikateremu doné še sedaj po ušesih lepo ubrani akordi divnih pesnij, koje je imenovano društvo prepevalo. Dan, kateri nam je prinesel toliko zabave in veselja, ostal nam bode še dolgo v spominu.

V dolžnost si torej šteje krajni šolski svet, da na tem mestu vsem došlim gostom in društvom izraža svojo najtoplejšo zahvalo za njihov pohod, s katerim so slavnost naše občine gmotno povišali.

Domače stvari.

— (Konvertovanje kranjskega zemljišno odveznega dolga) je sedaj toliko, kakor gotovo. Ker je državni zbor vsprejel dotični zakonski načrt, bode se deželni zbor kranj-

ski sklic v izredno sesijo, da se še tekom tega leta izvrši konvertovanje, vsled katerega se bode namesto dosedanje 16% priklade, v bodoče pobirala samo 10% priklada. Konvertovanje zemljišno-odveznega dolga je zasluga g. dr. Moschéta.

— (Umrl) je danes zjutraj g. Anton Plešnar, veleposestnik, župan in c. kr. poštar v Črnem Vrhu nad Idrijo v 55. letu dobe svoje. Pokojni Plešnar bil je občespoštovan, blagega srca, zvest in neomahljiv narodnjak. Dvajset let je umno županoval občini svoji in si pridobil vsestransko zaupanje in ljubezen. Podpiral je rad domače slovetstvo in časopise in bil sploh izvrsten rodoljub. Blag mu bodi spomin in lahka zemljica!

— (Umrl) je včeraj g. R. Andretto, hišni posestnik v Ljubljani, v 54. letu dobe svoje, že večkrat od kapí zadet. Pokojnik prišel je kot navaden delavec v Ljubljano in služil pri Toniutti, ki je prvi v Ljubljani pričel kupčijo s sirom in laškimi salamami. Toniutti in Andretto, oba bistri glavi, sta kmalu izprevidela, da ni treba naročavati salam iz južnih krajev, niti z Ogerskega, temveč da je koristneje, izdelavati je tukaj. Začela se je prva tovarna salám na Selih pod Ljubljano, katera pa ni uspevala, ker je Toniutti imel premalo kapitala in je zbok tega, kakor navadno, le svojemu nasledniku pot gladil. Ko je Toniutti odšel, zvezal se je pokojni Andretto z domačinom, s pokojnim T. Ločnikarjem z Viča, s katerim sta vkupe napravila tovarno Ljubljanskih salám, katera je sedaj na najboljšem glasu po vsej Avstriji in tudi v inozemstvu. To podjetje koristilo je kmetovalcem, pečajočim se svinjorejo, kakor tudi mesarjem Ljubljanskim. Andretto pridobil si je poleg Ločnikarja čedno premoženje. Slovencem ni bil nikdar sovražen. Naj bi ga sinovi posnemali.

— (F. Z. M. baron Kuhn) pripelje se danes zvečer z brzovlakom v Ljubljano. Jutri dopoludne bodo velike vaje na vežbališču pri Fužinah.

— („Glasbena Matica“) Vsem onim p. t. gg. pevcem, ki bodo sodelovali pri velikem koncertu „Glasbene Matice“ dne 8. julija t. l. naznanja društveni odbor, da so bodo od zdaj naprej vse skušnje z dovoljenjem slavnega magistrata vršile v telovadnici II. mestne šole na „Grabnu“. Prihodnja skušnja bode jutri (četrtak) ob 8. uri zvečer.

— (Vabilo k izletu v Litijo,) kateri prireditelja „Sokol“ in čitalnica Ljubljanska dne 10. junija 1888. Vspored: Zjutraj ob štirih začenjo se člani „Sokola“ v polnej društveni opravi in člani čitalniškega pevskega zbora zbirati na čitalniščnem vrtu, odkoder odidejo točno ob polu petih za društvenima zastavama z godbo na kolodvor. Ob 5. odpeljejo se z mešanim vlakom v Litijo, kamor dospejo o 6.17. Potem, ko se na kolodvoru uvrste, odidejo z zastavama in godbo v trg, čegar zastop z županom na čelu bode je vsprejel o ustupu v občino. Po pozdravu županovem odideta društvi v redovih po trgu ter se vrtneta pred hišo gospé Koblarjeve katera je člene istih iz posebne naklonjenosti do društev povabila na zajutrek. Točno ob 8.45. odideta društvi v cerkev, kjer bode slovesna sv. maša. Sredi cerkve pripravljen bode prostor za Sokolovce; za pevce na koru. Po cerkvenem opravi odideta društvi z zastavo in godbo pred hišo gosp. Luke Svetca in potem pred hišo gosp. Koblarjeve, Na obeh krajih zapoje pevci po jedno pesen in završira godba po jeden komad. Potem prosti sprehodi po okolici. Točno ob 12. bode v gostilnici Oblakovej skupni obed, za kateri se izkaznice (po 52 kr.) dobivajo do 9. junija pri društvenem slugi. Točno ob 3. odideta društvi z zastavo in godbo na strelisce, kjer bode javna telovadba in ljudska veselica s petjem. Točno ob 7. vrtneta se društvi skozi Litijo v gostilnico Treovo poleg kolodvora, kjer bodeta pričakali mešanega vlaka, s katerim se ob 8.32. odpeljeta v Ljubljano. Na Ljubljanskem kolodvoru uvrste se člani društev ter odkorakajo za svojima zastavama z godbo v čitalnico, kjer se razidejo. Da se bode izlet vršil sijajno, kakor je pričakovati po zanimanju zanj, treba bode, da se udeleženci istega strogo ravnajo po vsporodu. V Ljubljani, dne 3. junija 1887. Odbor „Sokola“, Predsedništvo čitalnice.

— („Slovenski Pravniki“) ima v 6. številki nastopno vsebino: Zasebnopravna predhodna vprašanja v kazenski pravdi. (A. Brumen.) — Pravniški razgovori. (Dr. Kavčič.) — Slovenski upisi v zemljiške knjige. — Višje oblasti in instancije v občinskih zadevah po občinskem redu za Kranjsko

z dne 17. februarja 1866. — Pravosodje. — Listek: O prostej volji zločinčev. — Doneski k zgodovini advokature na Kranjskem. — Drobne vesti. — Zanimiva in dobro izbrana vsebina, odlični pravniški kot sodelavci in neobhodna potreba tega izvršeno uredovanega strokovnega glasila nalaga pač vsem juristom in tudi drugim uradnikom dolžnost, da se na „Slovenskega Pravnika“ naroče in podpirajo podjetje, katero ne išče gmotnega dobička, temveč je osnovano za razvoj pravne literature slovenske. — Pri tej priliki si ne moremo kaj, da bi ne izrekli svojega resničnega obžalovanja, da hoče dr. Kavčič prenehati s svojimi jako umestnimi „Pravniškimi razgovori“. Da bi bil kdo po teh razgovorih žaljen, skoro ne moremo verjeti, kajti pisani bili so stvarno, objektivno, brez najmanjše sence osebnosti. Upajmo torej, da se dr. Kavčič po „sedanji osobni občutljivosti“ nekaterih krogov ne bode dal motiti in da bodemo v „Pravniku“ še večkrat čitali peresa njegovega plodove.

— („Dijaška in ljudska kuhinja Ljubljanska“) doposlala nam je računsko poročilo za najednost društveno leto (1887), kateremu povzamemo, da je to jako koristno društvo imelo 3 častne, 184 pa podpornih udov, ki so plačali 534 gld. letnih doneskov. „Dijaška in ljudska kuhinja Ljubljanska“ imela je preteklo leto 4804 gld. 24 kr. dohodkov, mej temi: za prodane kuhinjske znamke 1297 gld. 26 kr., in 45 gld. 44 kr., za naročila (abonnements) 1863 gld. 61 kr., za večerno hrano 258 gld. 71 kr. Monsignor kanonik Svitoslav Jeran je za „dijaško kuhinjo“ plačal 1257 gold. 61 kr. Vsega vkupe poprodalo se je 15.370 porcij po 10 kr., 20.928 porcij po 6 kr., 21.344 porcij po 3 kr., vkupe 57.642 porcij jedij in 53.130 kosov kruha. Društvo samo je brezplačno dajalo hrano 19 pridnim, a ubogim dijakom (5612 porcij = 579 gld. 12 kr.) Društveno, v hranilnici naloženo premoženje znaša 3504 gld. 89 kr. V poročilu izreka načelnik gosp. stotnik Hübschmann zahvalo vsem damam in gospodom, ki so „dijaško in ljudsko kuhinjo“ podpirali, zlasti pa gosp. Karolini Ahnovi in Mariji Murnikovi. Dame, ki sodelujejo v dijaški in ljudski kuhinji, so razen načelnice gospe Tereze Hübschmann: Branke Ana, Elsner Pavla, Goljaš Ana, Hönig Mina, Hofbauer Marija, Jerman Antonija, Kavčič Kristina, Kavčič Irma, Klein Marija, Klein Roza, Kremžar Ana, Lah Ana, Lenarčič Julija, Lukman Ana, Macak Franja, Mayer Irma, Murnik Marija, Orel Alojzija, Premk Ivana, Premk Ana, Radics Hedwig, Rappos Izabela, Reher Jenni Skale Ivanka, Souvan Marijana, Tavčar Franja, Trpinc Franja, Vošnjak Minka. Dijaške in ljudske kuhinje delovanje je tako uspešno in dobrodelno, da si štejejo v preprijetno dolžnost izrekatí rečenim damam in vodstvu najtoplejo javno zahvalo, zavod sam pa priporočati v vsestransko podporo.

— („Naš cesar Franc Jožef I. Spomeniški spis o štiridesetletnici njegove vlade. Za slovensko mladino priredil učitelj. Tiskala in založila Ig. pl. Kleinmayer & Fed. Bamberg v Ljubljani 1888.“) Tako je naslov 32 str. obsežni, jako lični in prav lepo pisani knjižici, ki je ravnokar prišla na svetlo. Knjižica razpravlja zgodovino avstrijsko od 1848—1888. I. in je okrašena s 16 podobami, izmej katerih je jako lepa podoba cesarjeva izvršena v 16 barvah. Posamičen izvod stoji 18 kr., pri naročitvi na 100—1000 izvodov zniža se cena na 15 kr. od 1000—5000 na 14 kr. itd. Knjižica je po patrijotični vsebini in po lični obliki vsega priporočila vredna.

— (Strela) je v ponedeljek zvečer proti 6. uri skoro z jasnega pobila 35letnega kmetskega fanta Janeza Gosliča v Šujci, vozečega nakošeno travo domov. Pal je nezavesten na tla in kri se mu je ulila iz ust in ušes. Dasi je še živ, je vender malo upanja, da bi okreval, ker je znotraj poškodovan.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 5. junija. V poslanske zbornice večerni seji odgovarjal Taaffe na par interpelacij. Vsprejel se je mej drugim zakonski načrt o konvertovanju kranjskega zemljišno-odveznega dolga v drugem in tretjem branji. Predsednik zaključil sejo želeč, da bi se poslanci jeseni povrnili zadovoljni in veseli.

Dunaj 6. junija. Gosposka zbornica vsprejela brez premembe in brez debate vse štiri zakonske načrte, ki so bili na dnevnem redu. Nem

Dalje isto tako (v nujni razpravi) zakon o carinski prikladi za žgane tekočine. V delegacije izvolila Helferta. Bucquoi odložil mandat v delegacije. Nočna seja dne 11. junija.

Praga 6. junija. Danes je bila slovesna instalacija nadvojvodinje Margarete Sofije kot opatinje damskega samostana po znanem ceremonijelu.

Budimpešta 6. junija. Gorenja zbornica volila v delegacije. Dolenja zbornica volila grofa Csakyja predsednikom, Banffy-ja podpredsednikom.

Zahvala.

Na binkoštni ponedeljek napravilo je akad. društvo Triglav iz nemškega Gradca izlet na zelene bregove naše Drave mej svoje ljudi — v Št. Lovrenc.

Kako lepo izvršil se je izlet in kako lep spomin je zapustil v srci vseh — to vedo le oni, ki so udeležili se ga.

Čutimo se torej dolžne, na tem mestu izreči javno zahvalo vsem, ki so pripomogli k tako lepemu uspehu. — Čitalnica Mariborska odprla je vrata in srce ter pogostila nas Slovane iz Gradca prav po slovanski. Na prvem mestu njej hvala, kajti v njenih prostorih se je praznik začel, v njenih prostorih končal se je. Bog jo ohrani v lepšo in večno bodočnost! — Čestitim gospem in gospodičnam Mariborskim, ki so počastile nas s svojo ljubko navzočnostjo — srčna hvala! Da bi pač našle v čistem slovenskem svojem bitji v Mariboru mnogo posnemalk! — Isto čestitim zavednim Št. Lovrenčankam! — Akad. društvo „Hrvatska“ odposlalo je 9 tamburašev in toliko pevcev in gostov, da smemo reči: izlet bi se brez njih ne bil sponesel tako, kot se je. Vedno bodemo se vas spominjali, bratje naši!

Dalje bodi zahvala akad. društvu „Srbadija“ in Čehom in Bolgarom iz Gradca, ki so poslali zastopnike. — Vrlemu kmečkemu bralnemu društvu, g. župniku Kralju, g. kaplanu Pajtlerju in gg. učiteljem, posebno pa g. županu Lamprechtu obvezani smo za veliko gostoljubje, s kojim so nas sprejeli, g. gostilničar Novak pa postregel nam je tako izvrstno, da bi si ne želeli boljšega.

Konečno srčna hvala narodnim Št. Lovrenčanom in vrlim okoličanam, ki so okrasili trg ter obhajali naš pohod, kakor praznik! Da bi bil to — saj v nekoliko!

Z Bogom in na svidenje!

V Gradci dne 3. junija 1888.

Akademično društvo „Triglav“ v Gradci.

J. Glaser,
t. č. predsednik.

Gg. pevke in pevci čitalniškega zbora

se uljudno vabijo, da pridejo v polnem številu v petek 8. t. m. h glavni skušnji za izlet v Litijo.

Pevski odbor.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—128)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

5. junija:

Pri Slonu: Domladis iz Il. Bistrice. — Camus iz Trsta. — Lončarič iz Sela. — Mattersdorfer z Reke. — Weissmayer iz Budimpešte. — Eledia iz Zagreba. Pri Mallét: Hrab, Müller, Prinz, Herrmann, Szombato, Delaggo z Dunaja. — Hoffmann s Kočevja. — Grabner iz Celovca.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
5. junija	7. zjutraj	736.6 mm.	16.8° C	brevz.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	734.4 mm.	29.0° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	735.1 mm.	21.0° C	brevz.	jas.	

Srednja temperatura 22.3°, za 4.5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 6. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	79.20	79.50
Srebrna renta	80.55	80.65
Zlata renta	109.70	110.20
5% marcna renta	94.25	94.50
Akcije narodne banke	865.—	865.—
Kreditne akcije	286.90	286.40
London	126.35	126.20
Srebro	—	—
Napol.	10.01	10.01
C. kr. cekini	5.94	5.94
ške marke	61.92 1/2	61.90

Katarina Plešner naznanja v svojem in v imenu sorodnikov vsem prijateljem in znancem pretresljivo vest, da je Vsemogočnemu dopadlo, nje srčno ljubljena, nepozabljivega soproga, oziroma svaka, gospoda

ANTONA PLEŠNERJA,

c. kr. postarja v Črnem Vrhu, veleposestnika in gostilničarja,

danes ob 4. uri zjutraj, po daljši mučnej bolezni, previdnega s sv. zakramenti za umirajoče, v 54. letu svoje starosti, k sebi poklicati.

Truplo dragega ranjega se bodo dne 8. t. m. ob 9. uri dopoludne blagoslovilo in na pokopališču v Črnem Vrhu k večnemu počitku položilo.

Sv. maše za dušo preblaznega ranjega se bodo brale v farnej cerkvi v Črnem Vrhu.

Dragi pokojnik bodi priporočen blagemu spominu.

Črni Vrh, dne 6. junija 1888.

(409)

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze sočutja ob smrti mojega iskreno ljubljene, nepozabljivega soproga, oziroma očeta, gospoda

PRIMOŽA UŠENIČNIKA,

nadučitelja,

se vsem udeležiteljem, posebno blagorodnemu gospodu c. kr. okrajnemu glavarju Janezu Mahkoti za njegov ganljiv, tolažljiv nagovor, častiti duhovščini, blagim gospodom tovarišem, vrlim pevcem Šišenskim, slavnej tukajšnji požarne brambi in darovateljem krasnih vencev najtopleje zahvaljujem.

Na Igu, dne 5. junija 1888.

(407)

Frančiška Ušeničnik.

Tri železna vrata

s kamenitimi oboji (bangerji) za prodajalnice

proda po prav nizki ceni

(408—1)

FELIKS URBANČ v Ljubljani.

Na prodaj je mlin

v Količevem h. št. 22, pri Viru, okraj Podpeč, na Kranjskem, v neposredni bližini Dunajske državne ceste, 2 milj od Ljubljane, 30 minut od bodoče železniške proge „Ljubljana-Kamnik“, — s sedmimi kolesi, izvrstno zidan in ohranjen, na levem bregu Bistrice, s pripravnim stanovanjem vred, nadalje z mnogimi trdno stavljenimi gospodarskimi poslopji, hlevi in shrambami za žito, nadalje s pripadajočim „fundus instructus“-om, eventuelno tudi z vsemi zemljišči, travniki in gozdi (skupaj 170 oral). — Mlin porabiti bi se dal tudi v druge tovarniške namene.

Dalje poizvedbe pri lastnikih Jakoba Hočevarja dedičih v Trstu, Barriera vecchia št. 17.

(394—3)

Najcenejše in najboljšo sredstvo za ohranjenje lesa je pobarvanje s

(395—2)

CARBOLINEUM,

kateri je solcu ali dežju izpostavljen, v zemlji ali v vodi, trdnost lesa z večkratnim pobarvanjem se ohrani nad 20 let, ugodno za vozove, drevesa za oranje, zunanja vrata in okna, plotove, mostove, pôle, lesene strehe, čebelnjake, posebno za vsakovrstne stvari pri mlinih. — Priporočeno od slav. c. kr. kmetijske družbe kranjske v „Kmetovalcu“ št. 5 z dne 5. marca 1887 in drugih listov. — Dobi se v zalogi pri

Franu Kogej, trgovcu v Postojini.

Takoj delujoče.

Uspeh zagotovljen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plesah, izpalih in osi velih laseh. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zagotovljen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. **Edvardu Mahr-u**; v Trstu A. Praxmarer, P. Prendini; v Gorici lekar C. Cristofaletti; v Reki lekar J. Gmeiner; v Celju Ed. Pellé; v Mariboru J. Martini; v Gradcu: Kasp. Roth, Murplatz 1.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepotilno sredstvo, ki nareja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ne sleparijaj!

(251—18)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Vilénski brodnik.

Spisal Emile Souvestre, prevel Muhoder. — Ml. 8°, 82 str. — Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Razprodaja.

Ker nameravam razpustiti trgovino s podobami, razprodam še mnogo

oljnato-tiskanih slik

v baroknih zlatih okvirih pod tovarniško ceno.

Prodani tudi

cerkvene in salonske lestence

(lustre) pod tovarniško ceno.

Ob enem priporočam svojo bogato zalogo steklenega blaga po najnižjih cenah.

Peregrin Kajzelj,

(401—2)

Stari trg št. 15 v Ljubljani.

Zaročil bi se rad

23 leten mladenič s 3000 goldinarji s kako 18—25 let staro deklico, ki ima posestvo ali kupčijo. —

Ponudbe s fotografijo naj se pošiljajo do konca junija upravnistvu „Slov. Naroda“ pod črko A.

(400—2)

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

Absolviran jurist

z družim izpitom želi iti v prakso h kacemu notarju.

(402—2)

Natančneje pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Št. 544.

(404—2)

Razglas.

Ker se raznaša vest, da v Kamniku zaradi osepnic prihodnjega sejma ne bode, se s tem razglašja, da niti v Kamniku niti v okolici osepnic ni in da se bo semenj sv. Primoža dan, to je

9. junija t. l.

brezovirno vršil.

Mestno županstvo Kamnik,

dne 3. junija t. l.

Župana namestnik:

Močnik s. r.

Najboljši in najpripravniji način hranjevanja je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za neznoten denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostale rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjeni starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJA“** v Pragi, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887. iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22.835.193 goldinarjev.

(233—21)

Vsa pojasnila daje brezplačno

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani, v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).

Ne zameniti z Radgonsko.

Radenska kislavoda in kopališče.

Radenci na slov. Štajerskem ob vznožji Slovenskih gor.

Kot zdravilna voda.

Radenska kislavoda ima med vsemi evropskimi kislecij največ natrona in litija. Posebna njena lastnost je, da pomaga pri vseh boleznih, koje dobi človek vsled prevelike kisline v svoji vodi, kakor pri hudici, pri kamnu v želodcu, mehurji in ledicah, ter je neprecenljivo zdravilo pri zlati žili, pri boleznih v mehurju, pri zastitjenjih, kadar se napravlja kislina v želodcu in črevesu, pri vreu, katarjih in živčnih boleznih.

Kot namizna voda.

Vsled obilne oglene kisline in oglenokislega natrona, prijetnega okusa in močnega penjenja je radenska kislavoda najbolj priljubljena poživljajoča pijača. Pomešana s kislim vinom ali s sadnim sokom in sladkorjem je močno šumeča, žejo gaseča pijača, koje imenujejo mineralni šampanjec.

Obvarovalno zdravilo.

Jako razširjena je in mnogo se rabi radenska kislavoda kot varstvo in zdravilo zoper davico, škrlatno, mrzlico in kolero.

Kopeli in stanovanja.

Kopeli se prirejujejo iz železnate in kisle vode z raznovrstno goroto. Skušnja ne, da pomagajo posebno zoper: hudico, trganje po udih, ženske bolezni, pomanjkanje krvi, bledico, histerijo in neplodovitost. (Cena kopeli 35 kr., cena za eno sobo 30 kr. do 1 gld.)

Ogljeno-kisli litij kot zdravilo.

Liter radenske kisle vode ima v sebi 0.06 gr. dvakratno ogleno-kislega litija, to je množina, ki se težko prekorači pri enkratnem zavžitku. Kolike vrednosti je ta jako močan lužnik kot zdravilo, dokazujejo Garrodovi poskusi, ki so se vsestranski potrdili. Položil je koščke kosti in hrustancev od protinastih bolnikov v enako močne tekočine kalija, natrona in litija. Prvi dve niste skoraj nič vplivale, slednja pa tako odločno, da so bile protinastih snovi navzete kosti v kratkem prostu vse nesnage. To ga je napotilo, da je začel poskušati z litijem pri protinastih bolnikih, kojih scavnike prevlake so postajale vedno manjše ter konečno popolnoma prenehale. Vspehi, koje so dosegli pri enacih razmerah tudi drugi zdravniki.

Cenike razpošilja zastop in franko kopališče radenske slatine na Štajerskem.

V zalogi imata kislavodo Ferdinand Plautz in Mihael Kastner v Ljubljani.